

Søfiden og Landsfiden. Det er slet ikke for at skaffe Kjøbenhavn en Belæjring, thi det er sandelig ikke nogen Belæjring mod Byen at gjøre den til en Fæstning og stille den saaledes, som enhver befæstet Plads kommer til at staa i en Krig, men det er, fordi det eneste Redningsmiddel for os i Tilfælde af Angreb er Kjøbenhavns Befæstning baade mod Søfiden og Landsfiden. (Modsigelse). Ja, de Herrer kunne længe nok sige: Nei, jeg bliver dog alligevel ved denne Anskuelse, indtil de Herrer klart og tydelig kunne bevise mig, at de kunne finde et andet Sted, som kan opfylde de samme Betingelser som Kjøbenhavn. (Udfordring af Th. Nielsen). Ja, det ærede Medlem har jo selv gjort det til Gjenstand for Behandling, og det er derfor, jeg her siger et Par Ord om det. — Saa talte det ærede Medlem om en Strøm, der snart skulde blive saa dyb og saa bred, at den skulde fylde alle Hindringer af Veien. Jeg veed ikke rigtig, hvad det ærede Medlem mente med denne Strøm; det er vel en folkelig Strøm eller en revolutionær Strøm, eller hvad den nu skal kaldes. Jeg vil imidlertid sige det ærede Medlem, at det ærede Medlem skulde ikke glæde sig altfor meget over Udfigterne til denne Strøm. Vi have ganske vist ikke i vort Fædreland — Gud ske Lov — nogen Erfaring om en saadan Strøm, men i andre Lande have vi set den, vi have seet den baade mudret og set den blodig overskride alle Dæmninger, og vi have ikke alene set den opsluge Noget af det Bedste og Bedste i Landene, men endogsaa set den — og det vil jeg navnlig bede det ærede Medlem om at lægge Mærke til — opsluge dem, som have arbeidet mest ivrig paa at bryde alle Dæmninger og Diger for den. Lad os arbejde paa ikke at opstemme Frihedens Strøm — thi det vil jeg ikke være med til, at opstemme denne. . . (S. Sorgenfens: Det er dog vist tvivlsomt!) Nei, det ærede Medlem maa slet ikke sige, at det er tvivlsomt, det er ikke tvivlsomt; jeg vil ikke være med til at opstemme den, men jeg vil være med til at arbejde paa at holde Strømmen indenfor sine naturlige Bredder og indenfor sine naturlige Dæmninger, thi det vil sandelig ikke blive noget lysteligt Syn at se den overskride disse; lad os derfor ikke glæde os dertil, men lad os hjælpe hinanden til, at Friheden kan gaa frem rolig og sundig.

Strid og Kamp, det ligesom pustes op i den lovgivende Forsamling, og der drages deraf Næring for Samfundet. Jeg er kommen til at tænke paa disse Ytringer ved at høre de vidtloftige Forhandlinger om Moderne i Hillerød og Tynderup. Jeg skal ikke tage noget som helst Parti i denne Strid, men kun bemærke, atovre hos os paa Lolland-Falster have vi ikke mærket Noget til disse Stridigheder. Der er der blevet holdt et Venstremøde, og der var ikke en Spirekat, der mjanede, snuht eller spyttede, det gif ganske rolig af; og der blev holdt et Høiremøde, og der var ikke en Venstrehund, der gjøede, knurrede, bjæffede eller viste Tænder. Jeg fremstiller dette som et Monster til Efterlikning for andre Steder, og det skyldes utvivlsomt det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Clausen). Naturligvis er der paa disse Møder forhandlet om de store Spørgsmaal: leve Kongen! leve Grundloven! op med Estrup! og ned med Estrup! og saa fremdeles. Jeg vilde ønske, at disse Møder, om jeg saa maa sige, sankede sig i Fremtiden noget mere, at de optog i sig Spørgsmaal, der havde en mere umiddelbar Interesse for Samfundet, f. Ex. Solsvæsenet, Skattevæsenet, Toldvæsenet eller et af de andre utallige Væsen, hvoraf Samfundet bestaar. Jeg har med megen Interesse fulgt de lange Foredrag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein). De maa være holdt med meget stort Talent, da de jo uagtet deres store Længde ikke vare trættende. Men jeg kan ikke negte, at der var en Tanke, der bestandig paatrængte sig mig, medens jeg hørte dette Foredrag, og det var den, at naar det ærede Medlem har været Minister, saa vil han se med mildere Dine paa Administrationen; thi det, der administreres, er et meget sammensat Væsen. Der er Meget af det, som hænder i en Ministers Tid, der er Frugten af en Sæd, der er saact for mange Aar siden. Hvad der sker nu, er ikke Frugten af den enkelte Tid, men de foregaaende Tider udøve en stor Indflydelse derpaa. Heraf kommer det, at naar man kommer lidt dybere ind i Administrationens Organisme, vil man føle sig fristet til at se paa den med mildere Dine, end den ærede

Monrad: En Forsætter har sagt, at der i de lovgivende Forsamlinger er et vist Drovthggerelement tilfødt; det er ingenlunde sagt som nogen Medsættelse af de lovgivende Forsamlinger; men hvad der har bevæget sig ude i Samfundet, hvad der har fremkaldt

Rettelse.

Sp. 312, Lin. 16 f. o.: „Deling. Naar“, læs: „Deling, naar“.